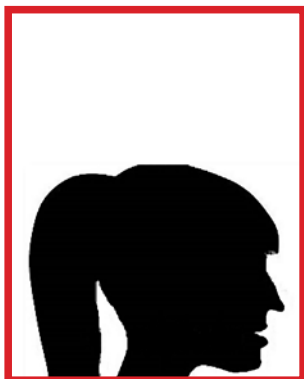

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: NILAB

Όνομα: **NILAB**Επίθετο: **DOST**Ηλικία: **37**Χώρα προέλευσης: **ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ**Ζει στην **Γερμανία** από το: **1981****ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ**

Η Nilab άφησε την χώρα της το Αφγανιστάν όταν ήταν ένα μικρό παιδί 2 ετών μαζί με τους γονείς της και την μεγαλύτερή της αδερφή. Ήρθε στην Γερμανία, έμεινε σε μια μικρή πόλη στο Βορρά και πήγε σχολείο. Οι γονείς της προσπάθησαν πολύ για να κάνουν την Γερμανία το νέο σπιτικό της οικογένειας, ενώ τα παιδιά πήγαν στο νηπιαγωγείο και στο σχολείο. Ακόμα και αν άφησε την χώρα της πριν από 35 χρόνια, ακόμα συχνά αισθάνεται «διαφορετική». Προέρχεται από μία πολύ φιλελεύθερη οικογένεια και αυτό αποτυπώνεται στον χαρακτήρα της.

«ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΝΙΩΘΕΙΣ ΣΑΝ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ»**ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΚΑΙ ΦΤΑΝΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ**

Ο πατέρας της Nilab ήταν κομμουνιστής και όταν ήρθαν στην εξουσία οι

Ταλιμπάν, ήταν καταζητούμενος. Η οικογένεια έπρεπε να κρύβεται και ήταν ξεκάθαρο ότι έπρεπε να αφήσει τη χώρα. Η οικογένεια είχε μια πολύ καλή ζωή στο Αφγανιστάν, αλλά βρισκόταν σε μεγάλο κίνδυνο. Ο στόχος ήταν να πάνε στην Ευρώπη, καθώς είχαν πολλούς γνωστούς στη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία όπως και κάποιους συγγενείς που ζούσαν σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες. Η μητέρα της ήθελα να πάνε στην Ισπανία, αλλά είχαν πολλές περισσότερες πιθανότητες να αποκτήσουν άδεια παραμονής στη Γερμανία.

Όταν έφτασαν στην Γερμανία, πρώτα πήγαν στην Φρανκφούρτη και έπειτα μεταφέρθηκαν σε ένα μικρό χωριό στο Βορρά και από εκεί μία μικρή πόλη στη γύρω περιοχή. Ήταν οι πρώτοι πρόσφυγες και οι πρώτοι μουσουλμάνοι. Αυτή και η αδερφή της γράφτηκαν σε νηπιαγωγείο, αλλά η αδερφή της αρνιόταν να μιλήσει. Υπήρχε μια ευγενική γυναίκα, η οποία κατέβαλλε μεγάλη προσπάθεια για να τους βοηθήσει να αντιμετωπίσουν όλες τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν κατά τους πρώτους μήνες στην Γερμανία. Δύο ζευγάρια ήταν ιδιαίτερα βοηθητικά και έχουν παρέμεινε φίλοι της οικογένειας μέχρι και σήμερα. Η μητέρα της Nilab βρήκε δουλειά πολύ γρήγορα καθώς ήταν νοσοκόμα, ενώ ο πατέρας της αντιμετώπισε περισσότερα προβλήματα. Έμαθε γερμανικά στη βιβλιοθήκη, όπου ακόμα γινόντουσαν μαθήματα γερμανικών. Βρήκε δουλειά, αλλά σε σχέση με τη θέση που είχε στο Αφγανιστάν (όπου ήταν διευθυντής), δεν ήταν εφάμιλλη με τις ικανότητές του. Αλλά παρ' όλα αυτά συνέχισε. Εν τω μεταξύ, η Nilab και η αδερφή της πήγαιναν σχολείο αλλά ήταν ακόμα αποκομμένες. Δεν ήξεραν τους κανόνες (για παράδειγμα να παίρνουν δώρα για τα Χριστούγεννα) και ακόμα και αν οι γονείς τους προσπαθούσαν να ενσωματωθούν στην γερμανική κοινωνία για να διευκολύνουν τα παιδιά τους,

Πρέπει να ακολουθείς τον δρόμο σου και να μην αφήνεις τον εαυτό σου να παρασύρεται.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: NILAB

εξακολούθησαν να είναι «οι μετανάστες». Κατά τη διάρκεια εκδηλώσεων, όπως σε πάρτι γενέθλιων ή σε χριστουγεννιάτικες γιορτές, όλοι οι μετανάστες κάθονταν σε ένα τραπέζι, επειδή οι δάσκαλοι πίστευαν ότι αυτό είναι το καλύτερο. Δεν είχαν τίποτα κοινό, αλλά παρ' όλα αυτά έτσι γινόταν.

ΑΝΗΚΕΙΝ;

ΗΤΑΝ ΔΥΣΚΟΛΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΑΝ

Παρόλο που η Nilab δεν πήγε ποτέ στο Αφγανιστάν (το ήθελε, αλλά δεν το είχε πραγματοποιήσει μέχρι τώρα) μιλάει τη γλώσσα και μιλάει στα Νταρί με τους συγγενείς της. Δεν έμειναν πολλοί συγγενείς της στο Αφγανιστάν, οι περισσότεροι βρίσκονται στην Ευρώπη. Αλλά ακούγοντας την μητρική της γλώσσα, νιώθει ότι βρίσκεται στο «σπίτι».

Η Nilab, οι γονείς της και η αδερφή της απέκτησαν την άδεια παραμονής τους όταν αυτή ήταν 10 χρονών και τότε οι γονείς της αποφάσισαν να μείνουν στην Γερμανία. Η μετάβαση ήταν, κατά κάποιο τρόπο, πιο εύκολη απ' όσο πίστευαν, καθώς κατά τη δεκαετία του '70 το Αφγανιστάν ήταν μια αρκετά φιλελεύθερη κοινωνία και ήταν ανοιχτή σε διεθνείς σχέσεις και επαφές.

Όντας τότε στην Γερμανία, η οικογένεια είχε διαφορετική ταχύτητα ενσωμάτωσης και δεν υπήρχε επίγνωση των δυσκολιών της διαδικασίας ένταξης, σε σύγκριση με σήμερα ή σε σχέση με την Μεγάλη Βρετανία, η οποία είναι μία κοινωνία που είχε εξοικειωθεί με το πολυπολιτισμικό περιβάλλον από πολύ νωρίτερα.

Είμαι πολίτης του κόσμου και δεν χρειάζεται να δικαιολογώ το που μένω.

ΟΝΤΑΣ ΑΚΟΜΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

Όταν η Nilab ήταν 20 χρονών μετακόμισε στο Αμβούργο και φυσικά η ζωή εκεί ήταν διαφορετική. Είχε (και ακόμα έχει) πολλούς φίλους που προέρχονταν από διαφορετικό πολιτισμικό περιβάλλον και νιώθει σαν ένας πολίτης του κόσμου. Αλλά στην δουλειά, έπρεπε συνεχώς να υπερασπίζεται τον εαυτό της. «Είσαι ικανή να βγάλεις φωτοτυπίες; Το χρειαζόμαστε!» ή «μιλάς όντως πολύ καλά γερμανικά». Αυτές είναι οι πιο ευγενικές ερωτήσεις που δεχόταν κατά τη διάρκεια επαγγελματικών συνεντεύξεων. Πάντα ένιωθε ότι πρέπει να εξηγήσει ότι είναι ικανή να δουλέψει στη Γερμανία ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ κατάγεται από το Αφγανιστάν. Η στρατηγική της είναι να συνεχίσει, να έχει τα μάτια της ανοιχτά και να μην προσπαθεί να δικαιολογεί τον εαυτό της, γιατί δεν χρειάζεται. Αυτό προσπαθεί να μεταδώσει στους άλλους. Και όχι μόνο στους μετανάστες.